

λήν) ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1690· κατετάχθη εἰς τὸ τάγμα τῶν Ἰησουιτῶν ἐν Ῥώμῃ· ὑπῆρξεν ἐρμηνευτῆς τῆς ἀγίας Γραφῆς ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Ῥώμης, ἔνθα καὶ ἐτελεύτησεν ἐβδομηκοντούτης τῷ 1760 ἔτει. Συνέγραψε *La Guida alla vera chiesa di Gesu Cristo, proposta principalmente a' Seguaci di Fozio, ma utile per ricondurre alla medesima ogni traviato, e di profitte ad ogni vero fedele, Parte I. In Roma 1752. Parte seconda in cui si trattano i due punti capitali dello Scisma, cioè la Processione dello Spirito Sancto, e il Consacrare in Azimo. In Roma, 2754. Parte III in cui si confutano gli altri loro errori. 1757.* (de Backer, ἔνθα ἀνωτέρω σελ. 697). Αὐτόθι λέγεται μὲν ὅτι ὁ Τυπάλδος ἦν Χῖος, ἀλλὰ δὲν λέγεται καὶ ὅτι ἦν Ἑλλην. Ἴσως ἐγεννήθη ἐν Χίῳ ἐκ γονέων Ἰταλῶν.

σελ. 605. Μεθόδιος, ἐγεννήθη ἐν τῇ πολίχνῃ τῆς Θεσσαλίας Ἀγυῖα, ἐγένετο μοναχὸς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἀγίου Διονυσίου, ἧτις κεῖται εἰς τὸν Ὀλυμπον· ὑπῆρξεν ἐφημέριος τῶν ἐν Λειψία ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1761—1766, ἱερομόναχόν τινα Ἀθανάσιον Λήγερρον διαδεξάμενος· ἀναχωρήσας ἐκ Λειψίας μετέβη πάλιν εἰς τὴν τοῦ ἀγίου Διονυσίου Μονήν, ἐν ἣ καὶ ἐτελεύτησε τὸ ἐβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ὑπερβάς, ὡς ὁ Σκαλιώρας λέγει ἐν τινι ἀνεκδότῳ σημειῶσει. Τὰ δὲ παρὰ τοῦ κ. Σάθα λεγόμενα δὲν εἶνε ἀληθῆ.

σελ. 606. Ἀνανίας Ἀντιπάριος, ὑπῆρξε διδάσκαλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σχολῆς δέκα περίπου ἔτει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1752 καὶ ἐξῆς. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἀρχιερεὺς Ἀγχιάλου κατὰ τὸ ἔτος περίπου 1765, ἐν ἔτει δὲ 1773 ἐγένετο μητροπολίτης Δέρκων· ἔζη ἔτι τῷ 1788.

σελ. 607. Κύριλλος Πετραῖος. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ γραφῆ Πατρεύς. Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν συνδρομητῶν τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης Ἀνθίμου Γαζῆ (τόμ. 2 σελ. 525) ὑπογράφεται οὕτω. „Ὁ πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης τῆς ἱερᾶς Λαύρας

